

este atrapă de magnet; se numește pyrită magnetică. Se poate considera ca o combinație de protosulfură de fier cu bisulfura sau cu sesquisulfura: $Fe^2S^3=FeS^2$, $6FeS=Fe^2S^3, 5FeS$.

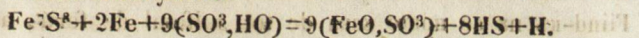
Pyrita magnetică este cea mai stabilă din toți sulfuri de fier; poate fi dobândită artificialmente prin metodele următoare:

1° Încălzind foarte tare oxidul de bătășpi sau orice alt oxidul de fier cu un prisos de sulf.

2° Încălzind fier puțin la roșu alb, mi închind-l în contact cu sulf; se întrevăingiază cu folos câte odată, afinitatea sulfurii pentru fierul încălzit la roșu, spre a răși fierul. Apoi se în efect a aplica un baston de sulf pe o vară de fier încălzit puțin la roșu sare a încăși acest metal.

3° Încălzind fier puțin la roșu alb, mi introducând metalul într'un creșet unde se află sulf în tonipe; sulfurul de fier cade în fundul creșetului.

Sulfurul de fier preparat artificialmente, se pune adesea în laboratorii spre a face acidul sulfhidric; se trage atunci prin acidul sulfuric întins; dacă sulfurul cuprinde fier liber se deraje o amestecătură de hidrogen și de acid sulfuric.

SULFATUL DE PROTOXIDUL DE FER. $FeO, SO^2, 7HO$.

Acidul sulfuric nu se combină decât numai într'o proporție cu protoxidul de fier; acest sulfat este nestabil se numește adesea în comerț Kăперосъ верде Bitriol verde.

Sulfatul de fier are o sațoare stăntică; nu este volatil; este solubil în de doză ori preștatea sa de apă rece, mi în trei sfertșpi din preștatea sa de apă feartă. Kristaliză în prisme romboidale oblice care cuprind 43,5 la 100 de apă, sau 7 echivalenți.

Dacă sulfatul de fier kristaliză la temperatură de